

Oli Lukner o preskoku zavesti

MISLI S SRCEM, OBČUTI Z RAZUMOM

Oli Lukner je predavateljica in mentorica za duhovno rast, učiteljica refleksoterapije, avtorica knjig z naslovoma *Ljubezen, zdravje in smeh* in *Kaj je s temi ovcami???* Za našo revijo je spregovorila o pomembnih spremembah na našem planetu, ki vplivajo na vse nas, o preskoku naše zavesti na višjo raven, o našem umu in misli kot najmočnejši ustvarjalni sili ter o enosti in povezanosti vsega z vsem, hkrati pa razkrila tudi poti do osebnega in duhovnega napredka: »Nova znanost poudarja, da je treba misliti s srcem in občutiti z razumom.«

Tekst: RENATA UCMAN

»Kadar se odpiramo novemu, je čas, da se odpovemo staremu, vsemu, kar nas omejuje in ovira, in vsemu, kar zares ne deluje,« poudarja Oli Lukner. Toda vsakdo se mora na pot samoraziskovanja in osebnega napredovanja podati sam. Pravi, da leto 2017 nosi številko ena, to pomeni nov začetek, in dodaja, da naj bi »že leto 2012 prineslo prelomnico v razvoju zavesti človeštva, kar so napovedala že mnoga stara, visoko razvita ljudstva. Astronomski dogodki, ki vključujejo Sonce, Zemljo in našo galaksijo, namreč v obdobju šestintridesetih let povečajo količino energije na našem lepem planetu. Slednji človeku samodejno ponudi možnost, da se začne zavedati samega sebe in tako prevzame večjo odgovornost za svoje življenje. Povečana količina energije je vedno sprožilec razvoja nečesa novega.«

Skrajni čas, da se ozremo vase

Spreminja se tudi vreme. »To se je začelo dramatično spreminjati zaradi naravnega, tako imenovanega vodnega cikla Zemlje. Veli-

Oli Lukner se je po diplomii iz agronomije in izpopolnjevanju iz biodinamičnega kmetijstva vrsto let izobraževala pri svetovno znanih zdravilcih, modrecih in znanstvenikih, ki znanost povezujejo z duhovnostjo. Več o njej boste našli na njenih spletnih straneh www.zdravljenje.si in www.odpuscanje.si.

ki dogodki, kot so potresi, poplave in podobno, v ljudeh vzbudijo občutek povezanosti, solidarnosti in sočutja. Ob takšnih dogodkih tekmovalnost in sovražnost samodejno odpadeta. Človek se začne zavedati svoje minljivosti in odpre svoje srce. Človekova 'točka varnosti' se zamaja, saj vidi, da marsičesa ni sposoben nadzorovati. Zato pa se v tem času, polnem izzivov, bolj

Aktivirajmo speče zmožnosti

»Leto 2017 nosi številko ena, ki pomeni nov začetek. Če se odpiramo novemu, je čas, da se odpovemo staremu, vsemu tistemu, kar nas omejuje in ovira, in vsemu, kar ne deluje. Razvoj dogodkov na Zemlji je odvisen od vsakega posameznika in njegovih odločitev. Že mojster modrosti v znanosti, Albert Einstein, je dejal: 'Vrhunec blaznosti je, da ves čas počnemo eno in isto, obenem pa pričakujemo drugačne rezultate.' Letos lahko pogumno aktiviramo speče zmožnosti!« V tem pa se hkrati že skriva odgovor, kaj nas čaka v prihodnje: »V prihodnosti nas čaka to, kar si bomo zakuhali sami! Živimo v čarobnem času, ko lahko vsak v sebi odstrani ovire, ki jih je postavil pred ljubezen. Ljubezni se namreč ni treba učiti. Ljubezen je to, kar v svojem bistvu smo.«

obrača vase in išče varnost bolj znotraj kot zunaj sebe. Tu se sistem vrednot popolnoma spremeni. Najvišja vrednota postane sočutje, to pa človeka preobrazila in ga spomni, kdo v resnici je.«

A to še ni vse, kar se dogaja na našem planetu. »Uničenje virov življenja, to je zemlje in gozdov, vode in zraka, počasi dosega skrajno mejo. Zavedati se moramo, da so to posledice človekovega uničujočega razmišljanja in delovanja. Spoznali bomo, da smo se močno oddaljili od svojega bistva. Ker v nas zeva praznina, jo želimo zapolniti z materialnimi stvarmi, vse bolj pa spoznavamo, da nas ne denar ne stvari ne morejo globlje zadovoljiti.«

Za sedanji čas, nadaljuje Oli Lukner, je značilno tudi to, da na dan prihajajo tudi vse skrivnosti in podtalna delovanja. »Večja količina energije in svetlobe na planetu razkrije temo, ki je prej ostajala skrita. Ljudje, ki ne delujejo iz svojega srca in integritete, občuti-

jo posledice svojih dejanj. Prav te 'streznitve' človeka spodbudijo, da se odloči drugače. Tokrat v najvišje dobro vseh in sebe samega.«

Kar daš, to dobiš

Ob vseh spremembah moramo poiskati in doseči svoje ravnovesje. »Ne smemo se čuditi, da je svet zdaj postal tako kaotičen. Čiščenje starih sistemov prepričanij in delovanja tako na osebni kot globalni ravni je vedno bilo zelo dramatičen proces, ki traja. Zato bi ljudi spodbudila, da se ne prepuščajo strahu in jezi zaradi dogajanj v svetu, pač pa naj se obrnejo vase in tam najdejo svoje središče ravnovesja, os svojega srca.«

Ljudje smo hkrati, poudarja, neločljivo povezani s planetom Zemlja oziroma z vsem na njem: »Posameznikovo razumevanje neločljive povezanosti vsega, kar vidimo in česar ne vidimo, je to, kar iz človeka dela modreca ali nevedneža, ki zaradi svoje ignorance postopoma uničuje naravno harmonijo. Povezanost, enost je v duhovnosti absolutno dejstvo. Na ravni materialnega sveta pa je enost fizikalni pojav. Vse, kar obstaja, je namreč medsebojno povezano z elektromagnetnim poljem. Vemo, da ima Zemlja svoje elektromagnetno polje, ki je povezano s poljem Sonca in drugih planetov, Galaksije in tako naprej. Človekovo elektromagnetno polje pa ima tu prav poseben pomen: elektriko v tem polju predstavljajo njegove misli, magnet pa njegovi občutki. Ker sta elektromagnetni polji Zemlje in človeka prepleteni, se Zemlja kot živ organizem odziva na človekove misli in občutke. Prav tako na tem planetu ni mogoče imeti izolirane misli, ki bi jo lahko človek mislil le sam pri sebi. Vsaka, naključna ali izbrana, misel se dotakne vsega in vsakogar z vibracijami, valovanjem. Dobro bi bilo, da bi ta resnica v človeku vzbudila občutek soodgovornosti za vse, kar se v njem in svetu dogaja. Povezanost pomeni tudi, da se vse, kar si misliš ali govoriš o nekom drugem, vrača nazaj k tebi. Pred samim seboj se torej ne da pobegniti. Če za koga storiš kaj lepega, se ti dobro vrača. Če komu kaj ušpičiš, dobiš enako tudi sam. Morda bi bil čas, da se zavemo, česa si ne želimo več doživljati, in to nehamo početi drugim!«

Čas je za streznitev

»Vedno bolj občutimo posledice tega, kar počnemo z zemljo, živalmi in ljudmi. Človek je v svoji zaslepljenosti in ignoranci do zemlje tako porušil ekosistem, da mu zdaj ni več kos. Čas je za streznitev! Čudim se, kako se ljudje posmehujejo vsemu, kar je naravno. Na primer naravnemu zdravljenju, biološki in biodinamični pridelavi hrane, vsemu, kar prihaja iz ljubeče skrbi za zemljo in sočloveka. Povečujejo pa vse, kar je umetno. Torej kemična zdravila, pesticide, gensko spremenjeno hrano, intenzivno kmetijstvo, množično vzrejanje živali za zakol in tako dalje. Vse to naj bi bil znak imenitnega znanstvenega napredka! Vsa ljudstva, ki so živela od zemlje in z zemljo, poudarjajo, da je zemlja popoln samovzdrževalni sistem. Če ga ne spoštujemo, bomo težko preživeli. Vsako najmanjše bitje je nepogrešljivo za vzdrževanje ravnovesja v naravi. Postopoma bo, žal, človek iz težkih lekcij, ki si jih je sam ustvaril, spoznal, da je vsaka znanost, ki ne spoštuje neločljive povezanosti in soodvisnosti, uničevalna.«

Spoštujmo čudež življenja

Ko Oli Lukner govori o razvoju našega notranjega in zunanega ravnovesja, pravi, da se ta zanjo začne »s spoštovanjem in ponižnostjo do velikega čudeža življenja, ki je v svojem temelju nedoumljivo. Pričakujem, da bodo otroci, ki se rojevajo v povečani energiji in z višjo zavestjo, znali delovati kot povezujoči element med ljudmi in Zemljo ter rešili vse to, kar smo v zadnjih stoletjih uničili.«

Zadnja leta se veliko govori o preskoku zavesti človeka. Kaj to pravzaprav pomeni? »Preskok zavesti pomeni, da človek preneha spati. Žal večina ljudi še vedno misli, da je naravno, da se jim življenje kar dogaja, oni pa se impulzivno odzivajo nanj. Mnogi ljudje se ne zavedajo, da se ne zavedajo! Preskok zavesti pomeni, da se začnemo zavedati, da se zavedamo. Ko se zavedaš, sebe ne vidiš več samo kot telo, temveč kot um z mogočno ustvarjalno močjo. Čas je, da spoznamo, da sami ustvarjamo svoje življenje in da nismo žrtve nikogar in ničesar iz svoje okolice. Če si torej sam odgovoren za svoje življenjske izkušnje, lahko poskrbiš za to, da boš mislil in delal le pozitivne stvari. Le tako lahko izkusiš trajno svobodo, moč in srečo. Tudi sredi najtežjih okoliščin lahko tak človek obdrži svoj mir, ker se je zanj odločil sam. Kot tak je lahko drugim v veliko pomoč, saj sredi viharja stoji kot trden svetilnik. Drugi se ne bodo spremenili. Sami moramo postati vzor, drugi nam bodo neizogibno sledili.«

Predano delo in zavezanost resnici

Ko je govor o preskoku zavesti, se omenjata četrta raven in peta ... »Tretja dimenzija zavesti opre-

»Nova znanost poudarja, da je treba misliti s srcem in občutiti z razumom. Predstavljajte si, kako lep bi bil ta svet, če bi to zares živeli.«

deljuje človeka kot telesno bitje, ki je podvrženo fizikalnim zakonom in smrti in ga vodi miselni sistem ega. Četrta dimenzija zavesti že vključuje zavedanje, da imamo sicer telesno izkušnjo, obenem pa vemo, da smo neuničljiv duh, da svoje življenje ustvarjamo sami in v skladu s tem izbiramo misli, povezane s sočutjem, spoštovanjem in ljubeznijo do vsega, kar je. Peta dimenzija zavesti pa pomeni, da smo že tako močno prečistili svoj ego, da smo sposobni takoj uresničiti vse, kar si zamislimo. Ti prehodi iz ene v drugo dimenzijo niso samodejen proces, pač pa so posledica iskrenega in predanega dela pri sebi ter zavezanosti resnici.«

Kaj pa je resnica in kako pride do nje? »Resnica je zapisana globoko v nas samih, hrepenenje po njej nas vodi kot Ariadnina nit po labirintu do cilja. To hrepenenje je neuničljivo, zato se človek

želi učiti in vedno znova raziskuje, kdo je, kaj je, kaj tukaj na Zemlji sploh počne. Ameriški Indijanci so življenje imenovali 'velika skrivnost'. Vsak človek se mora na pot samoraziskovanja podati sam. Na pot pa, žal, stopimo šele takrat, ko nam je v življenju tako hudo, da se zavedamo, da po starem ne gre več. Ljudje me sprašujejo, kdaj bi bil pravi čas za to. Moj odgovor je ZDAJ.«

Bolečina nas prisili v spremembe

Za odločen korak na poti sprememb je pomembno vedeti, da »drugih ljudi, preteklosti in dogodkov zagotovo ne moremo spremeniti, pač pa lahko spremenimo sebe in svoj odnos do sveta. Vsak človek bo nekoč spoznal, da izpolnitev, ki jo tako mrzlično iščemo zunaj sebe, najdemo izključno v sebi. Naj bo torej ljubezen vedno edini pravi odgovor na vse, kar se nam dogaja. Ko se odločimo videti ljudi in stvari kot izraz ljubezni same, postane ljubezen izkušnja slehernega trenutka.«

Oli Lukner na vprašanje, kdaj bo večina ljudi prešla na četrto raven zavesti, odgovarja: »Preskok na četrto raven zavesti se je že zgodil. Tisti, ki se tega zavedajo, znajo to dobro izkoristiti za intenzivno delo pri sebi. Tisti, ki se ne, čutijo nujno, da nekaj spremenijo. V to jih prisilijo osebne stiske in nemogoči odnosi doma ali v službi. Kadar nas kaj v duši boli, nam ta bolečina neposredno pokaže na neljubeča prepričanja, ki jih imamo o sebi. Ta izhajajo iz dogodkov iz otroštva, ko smo verjeli ljudem, ki so nas poniževali ali kritizirali. Vsak človek ima pravico, da živi svoje življenje na polno in se otrese teh starih prepričanij. Za to pa potrebuje znanje in pogum, saj si mora priznati, da je sam izvor svojih težav. To močno spoznanje človeka naredi stabilnega v vseh pogledih.«

Potrebujemo novo znanje

»Vedeti moramo, da je svet sinhrono urejen in da je vsak človek natančno tam, kjer mora biti. Drug drugemu pomagamo, da se premikamo naprej. Ta misel je

neskončno pomirajoča in vzbuja zaupanje v smisel življenja. Tisti ljudje, ki so del poti že prehodili, postanejo učitelji novega znanja. Drugi s svojo zoprnostjo spravljajo ljudi v stisko. Ljudje, ki nas jezijo, so torej najboljši učitelji, saj nam sporočajo, kje smo se pozabili ljubiti. Zato ne sodimo nikogar, pač pa izkoristimo priložnost in se naučimo lekcije, ki nas jo učijo.»

Vrsto novih spoznanj nam prinašajo tudi znanstvena odkritja. »Zanimivo je, da se v tem času praktično vse, v kar smo verjeli, sesuva v prah,« pravi Oli Lukner. »Novo znanje in nova znanost vidita ljudi in živali kot večdimenzionalna bitja, povezana z Zemljo v neločljivo celoto. Dokazano dejstvo je, da je misel najmočnejša ustvarjalna sila. Misel ustvarja telo. Torej sta zdravje in bolezen odvisna od tega, kar mislimo. Odpuščanje zdravi, pritoževanje pa povzroča bolečine in bolezni. Pričakujem, da se bo zaradi tega globljega zavedanja v družbi moralo korenito spremeniti marsikaj. Priznati si moramo, da šolski sistem deluje na otroke uničevalno in jim ne daje tega, kar potrebujejo. V zadnjih dvajsetih letih se namreč rojevajo otroci, ki prekašajo svoje učitelje v sposobnostih, celovitem razmišljanju, globljem znanju, srčnosti, skrbi za drugega, sočutju in pravičnosti. Materialno in razumsko usmerjen šolski sistem uničuje bisere, ki jih ti otroci lahko ponudijo svetu, če jih le ljubimo, spodbujamo in podpiramo. Skrajni čas je tudi, da se medicina poveže z naravnim zdravljenjem. Da z vlaganjem v naravno kmetovanje ozdravimo zemljo, izžeto od intenzivnega kmetijstva, da bi lahko ljudem ponudili zdravo hrano, polno žive energije, ki vzdržuje zdravje in odpornost. Stres na delovnem mestu postaja nevzdržen del vsak-

»Smo duhovna bitja, stkana iz ljubezni in svetlobe. Temu dejstvu tudi tisti, ki si o sebi misli najtemnejše misli, ne more uiti.«

dana. Načenja družinsko življenje in zdravje. Zato je čas, da se spomnimo, kako neskončno osrečujoče je lahko delo, če ga opravljamo v miru in z ljubeznijo. Ni namreč toliko pomembno, kaj delamo, temveč kako. Nova znanost poudarja, da je treba misliti s srcem in občutiti z razumom. Predstavljajte si, kako lep bi bil ta svet, če bi to zares

pa svetujem tudi, da se lotijo priljubljenega športa. Vse to človeka prizemljuje, kar pa je zelo pomemben temelj vsake duhovne prakse. Zavedati se moramo, da nas le jasna namera pripelje do cilja. Ego nas namreč zelo vztrajno in zvito vleče v vrtinec zmede, kar vsak od nas še predobro pozna. Uspeh pride izključno z neupogljivo voljo,

in nezavednega. »Telo je zelo dober opomnik, da delujemo proti sebi in da ne živimo v skladu s svojo resnico. Bolezen nas vedno znova prizadene in strezni in je v tem času pogosto 'budilka' iz spanja nezavednega. Naše telo je samo instrument misli, zato vedno izrazi to, kar si mislimo o sebi. Če nas ne bi opozarjala bolezen, potem se dolgo

FOTO: SHUTTERSTOCK

Resnična ozdravitev je ozdravitev duše

»Na vsako bolezen lahko pogledamo z dveh popolnoma različnih zornih kotov. S stališča ega je bolezen nekaj strašnega, nekaj, česar bi se morali bati. Ego pravi, da smo mi telo, da bomo umrli in da po smrti od nas ne ostane nič. Z duhovnega stališča pa je bolezen ustvarjalna, saj človeka nežno pripravi do tega, da odpusti sebi in svojim bližnjim. Resnična ozdravitev je ozdravitev duše. Priznajmo si, da smo si vsi enaki, da vsi le iščemo rešitve iz življenjskih zagat in da v resnici nihče nikomur ničesar ni storil nalašč! Takrat prepoznamo, da je lepilo življenja ljubezen. Iz izkušenj lahko povem, da je odpuščanje najmočnejša zdravilna sila. Ko človek odpusti, ozdravi svoje življenje, ob tem pa telo in njegovo zdravje nimata več tolikšnega pomena.«

živeli. To je jasna vizija in smisel mojega življenja.»

Z jasno namero do cilja

»Izvor vsega je v našem umu, zato sta trening uma oziroma izbira misli, ki jih želimo misliti, za nas najpomembnejša. To je večina, ki zahteva veliko budnosti, predanosti in energije. Energijsko pridobivamo z dihanjem, jogo in energijskimi vajami, ljudem

tej pa daje zanos želja po resnici in notranji osvoboditvi.«

Kdo pravzaprav smo in kam gremo? »Smo duhovna bitja, stkana iz ljubezni in svetlobe. Temu dejstvu tudi tisti, ki si o sebi misli najtemnejše misli, ne more uiti. Počasi se z lekcijami življenja učimo te neizbrisljive resnice, ki so jo s svojim zgledom prikazali razsvetljeni mojstri. Človek lahko desetletja sledi polresnicam in svoje prebujenje odlaga za kasnejši čas, a resnica ga potrpežljivo čaka, da jo izbere. To je lepota življenja. Vsak trenutek smo neskončno ljubljene, sprejeti in podprti, če se tega zavedamo ali ne.«

Bolezen je posledica naših misli

Za bolezen pogosto pravijo, da je le sporočilo oziroma odziv telesa

nihče ne bi zdramil, tako trpežni in trmasti smo v svojem egoističnem razmišljanju. Bolezni smo lahko torej hvaležni. Priča smo tudi novim boleznim, ki jih povzročajo virusi in bakterije. Tudi virusi in bakterije so samo utelešen oz. materializiran plod naših misli.»

Veliko novih spoznanj je tudi o našem DNK. Ali ta odstirajo tudi povsem nov pogled na nastanek bolezni v telesu? »Prva plast DNK je tista, ki jo lahko vidimo in je odgovorna za videz našega fizičnega telesa. Nova znanost dokazuje, da bolezni, na primer, niso posledica genov, pač pa našega uma. Zakaj je tako? Tudi naš DNK ima svoje elektromagnetno polje, ki se odziva na polje naših misli in občutkov. Torej se delitve DNK, ki potekajo v celicah, ravna po navodilih, ki jih daje naš um. Več ljubezni premoremo, bolj ko znamo odpuščati in bolj ko svet gledamo kot svetlobno tkano duha namesto grobe fizične podobe, več plasti DNK se aktivira. Naš DNK s svojimi svetlobnimi plastmi predstavlja vrata v zaznavanje povsem nove resničnosti. Ko so vse plasti polno aktivirane, stopi človek v stanje razsvetljenja.«